

Μια εκδρομή στο Καρπενήσι

Τα προηγούμενα Χριστούγεννα, ξεκίνησε μια παρέα παιδιών με τους γονείς τους με προορισμό ένα χωριό κοντά στο Καρπενήσι. Ο Δημήτρης, ο Άλκης, η Κωνσταντίνα και η Γωγώ ήθελαν να περάσουν εκεί τις γιορτινές μέρες σε ένα φιλόξενο και ζεστό περιβάλλον με την οικογένειά τους.

Από τη στιγμή που ξεκίνησαν από την Αθήνα για την εκδρομή τους, τα παιδιά πέταγαν στα σύννεφα από τη χαρά τους. Μόλις ξεκίνησαν να ανεβαίνουν υψόμετρο άρχισαν να βλέπουν τις πρώτες νιφάδες χιονιού και τα πρώτα χιονισμένα έλατα. Μετά από λίγη ώρα το χιόνι άρχισε να γίνεται πυκνότερο ώσπου ξαφνικά είδαν μπροστά τους ένα μεγάλο μποτιλιάρισμα και αστυνομικούς να κάνουν σήμα στους οδηγούς. Ο πατέρας του Άλκη και της Κωνσταντίνας κατέβασε το παράθυρο του αυτοκινήτου και ρώτησε τους αστυνομικούς:

- «Καλημέρα σας. Συμβαίνει κάτι;»
- «Καλημέρα και σε εσάς. Ο δρόμος έχει πολύ χιόνι οπότε για να προχωρήσετε χρειάζεστε αλυσίδες!» Απάντησε ένας αστυνομικός που ήταν στο σημείο.

Ευτυχώς είχαν προνοήσει για τυχόν τέτοιες καταστάσεις. Έτσι, έβαλαν τις αλυσίδες και συνέχισαν το ταξίδι τους.

Μετά από αρκετές κουραστικές ώρες ταξιδιού, οι δύο οικογένειες έφτασαν στο χωριό και ξεκίνησαν κατευθείαν να περιπλανούνται από εδώ και από εκεί με σκοπό να βρουν το σαλέ που θα έμεναν. Το χιόνι έπεφτε πυκνό και τα παιδιά άρχισαν αμέσως να παίζουν χιονοπόλεμο. Οι γονείς τους πήραν τις βαλίτσες από τα αυτοκίνητα και τις πήγαν στα δωμάτια όταν τα παιδιά έπαιζαν στο χιόνι.

Όλα κυλούσαν ήρεμα μέχρι που ο Δημήτρης, ο Άλκης, η Κωνσταντίνα και η Γωγώ αποφάσισαν να ζητήσουν από τους γονείς τους να κάνουν βόλτα στο δάσος. Η απάντηση όμως δεν ήταν αυτή ακριβώς που περίμεναν όταν τους είπαν ότι δεν μπορούν να πάνε πέρα από το παντοπωλείο στο τέλος του δρόμου. Ο Άλκης, ως ο πιο περιπετειώδης τύπος της παρέας, σκέφτηκε να πάνε στο δάσος αλλά να έχουν γυρίσει μέχρι να τους αναζητήσουν οι γονείς τους. Η Γωγώ,

ως η έξυπνη της παρέας, ήρθε αμέσως σε αντιπαράθεση με τον Άλκη και τις "φαεινές" του ιδέες. Σύντομα ξεκίνησε μία συζήτηση μεταξύ τους η οποία εξελίχτηκε κάπως έτσι:

- «Παιδιά είστε δειλοί! Δεν εξηγείται αλλιώς!» είπε ο Άλκης.
- «Μιλάς εσύ; Εσύ που φοβάσαι τις κατσαρίδες;» απάντησε ειρωνικά στον αδελφό της η Κωνσταντίνα.
- «Παιδιά! Σταματήστε επιτέλους να τσακώνεστε και ελάτε να βρούμε ένα καλό σχέδιο!» είπε ο Δημήτρης και είχε δίκιο.

Τα παιδιά έκατσαν και μετά από ώριμη σκέψη αποφάσισαν να ακολουθήσουν το "φιλόδοξο" σχέδιο του Άλκη.

Ύστερα από λίγο πήδηξαν από το παράθυρο και βρέθηκαν ελεύθεροι έξω από το σαλέ. Έτσι, με ένα φακό στο χέρι ξεκίνησαν μέσα στο χιόνι την περιπλάνηση τους στο δάσος. Στην αρχή τα παιδιά ένιωσαν σαν ελεύθερα πουλιά στον αέρα αλλά όταν ήρθαν οι πρώτες δυσκολίες τα πράγματα άλλαξαν. Έπειτα βρήκαν ένα ήσυχο μέρος για να κατασκηνώσουν και να περάσουν ευχάριστα την ώρα τους.

Ύστερα από λίγο ξεκίνησαν για το σαλέ αλλά δεν άργησαν τα προβλήματα όταν η Κωνσταντίνα σκόνταψε σε ένα πεσμένο κλαδί, έπεσε και έσπασε το πόδι της. Αμέσως έτρεξαν όλοι προς το μέρος της για να την βοηθήσουν. Ο Άλκης κοίταξε το καινούργιο του iPhone και προσπάθησε να καλέσει βοήθεια αλλά μάταια. Το σήμα ήταν ανύπαρκτο! Ο Δημήτρης πρότεινε να μετακινήσουν την Κωνσταντίνα όπως μπορούν προς το χωριό και σύντομα όλοι συμφώνησαν μαζί του.

Η διαδρομή δυσκόλευε ώρα με την ώρα από το χιόνι που έπεφτε άφθονο πάνω στην γη και τα παιδιά πάλευαν παγωμένα και κουρασμένα για να μεταφέρουν την φίλη τους στο σπίτι. Την ίδια στιγμή οι γονείς τους άρχισαν να τους υποψιάζονται και όταν μπήκαν στο δωμάτιο και ανακάλυψαν ότι τα παιδιά τους έλειπαν έγιναν έξαλλοι. Τα παιδιά συνέχισαν να περπατάνε κουβαλώντας την φίλη τους στους ώμους.

Λίγο αργότερα άρχισαν να βλέπουν τα λιγοστά φώτα του χωριού. Όταν βρήκαν το σαλέ, μπήκαν μέσα και αντίκρισαν τους γονείς τους ξέσπασαν σε δάκρυα χαράς. Λίγες ώρες μετά, η Κωνσταντίνα ήταν υγιέστατη στο νοσοκομείο του Καρπενησίου και οι υπόλοιποι ασφαλείς στα δωμάτιά τους.